

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 105/04-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. D. Š., bytom B., zastúpenej advokátkou Mgr. M. K., B., vo veci porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva uskutočňovať zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prístup k verejnej funkcii za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. 3164/2004-41 z 23. februára 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. D. Š. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17. marca 2004 doručené podanie JUDr. D. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom B., zastúpenej advokátkou

Mgr. M. K., B., označené ako „Ústavná sťažnosť“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že smeruje proti rozhodnutiu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. k. 3164/2004-41, ktorým tento sťažovateľku odvolal s účinnosťou odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia, v dôsledku čoho jej zároveň zanikol výkon notárskeho úradu. Rozhodnutie minister spravodlivosti Slovenskej republiky odôvodnil skutočnosťou, že sťažovateľka nepredložila do 1. decembra 2003 Notárskej komore Slovenskej republiky odpis registra trestov v zmysle ustanovenia § 100b ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Sťažovateľka si splnila svoju zákonnú povinnosť až 11. decembra 2003. Svoje omeškanie odôvodnila skutočnosťou, že bola pracovníčkou registra trestov uvedená do omylu, pretože jej táto telefonicky potvrdila možnosť vybavenia odpisu z registra trestov na počkanie aj v prípade, že sa narodila v Českej republike. Až po podaní žiadosti o odpis 27. novembra 2003 jej bolo oznámené, že odpis jej môže byť vydaný až 14 dní od požiadania. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky ju v dôsledku oneskoreného predloženia odpisu z registra trestov odvolal aj bez návrhu Notárskej komory Slovenskej republiky rozhodnutím, ktoré nebolo možné napadnúť opravným prostriedkom.

Podľa sťažovateľky porušil minister spravodlivosti Slovenskej republiky týmto svojím rozhodnutím jej základné práva, ktorých porušenie namieta.

Sťažovateľka preto navrhuje, aby senát ústavného súdu vydal toto uznesenie:

„1. Sťažnosť JUDr. D. Š. prijíma na ďalšie konanie.

2. Podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov odkladá vykonateľnosť rozhodnutia Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. 3164/2004-41 o odvolaní JUDr. D. Š., notárky.“

A po vykonaní dokazovania vyniesol tento nález:

„1. Základné práva sťažovateľky vlastniť majetok vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR a čl. 1 Dodatkového protokolu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo uskutočňovať zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, právo na verejnú funkciu podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy SR a v spojení s uvedenými právami porušená

zásada rovnosti podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy SR a zákaz diskriminácie podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. 3164/2004-41 o odvolaní JUDr. D. Š., notárky porušené boli.

2. Rozhodnutie Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23. 2. 2004 sp. zn. 3164/2004-41 o dovolaní notárky JUDr. D. Š. sa zrušuje.

3. Ústavný súd zakazuje Ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky, aby pokračoval v porušovaní práv sťažovateľky vyplývajúcich z čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy, čl. 1 Dodatkového protokolu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, čl. 30 ods. 4 Ústavy SR a v spojení s uvedenými z čl. 12. ods. 1 Ústavy SR a čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4. Ústavný súd prikazuje Ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky, aby obnovil stav pred porušením základných práv a slobôd sťažovateľky.

5. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky je povinný prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zaplatiť sťažovateľke na účet jej právnej zástupkyne finančné zadostučinenie vo výške 30 000,- Sk.

6. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jej právnej zástupkyne.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, resp. ak ústavný súd v tej istej veci koná. Ústavný súd zistil, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu 18. marca 2004 podanie, ktoré sa týkalo tej istej veci, pričom ústavný súd už o nej konal, resp. rozhodol (I. ÚS 76/04).

Z uvedeného dôvodu sťažnosť sťažovateľky odmietol pre neprípustnosť podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2004